

Zpravodaj

Československé církve evangelické v Hranicích

PROSINEC 2021 - ADVENT A VÁNOCE

O ČEM PŘEMÍTÁME, O TOM PAK MLUVÍME...

Potkávám lidi, a téměř pokaždé nás hovor dovede k tomu, co nás v současné době netěší. Co nás omezuje. Co nás tíží. Je to správně? Zapomněli jsme si snad povídat o jiných věcech než je očkovaní, nošení respirátorů, šířící se epidemii, frontách na testovacích místech apod.? **Čím srdce přetéká, to ústa mluví.** To je velmi pravdivý biblický verš. Když nás něco skutečně trápí, máme potřebu o tom mluvit. Jsou sice případy, kdy si svoje starosti a bolesti neseme uvnitř a necháváme se tím požírat, protože se bojíme, že by to naše okolí neuneslo a třeba odsoudilo, ale většinou funguje ta psychologie mluvit, mluvit a mluvit – tím se s tím jaksi vnitřně vyrovnáváme, aby naše *psyché* - tedy duše, byla aspoň částečně uzdravena. Takže naše srdce v současnosti přetéká jakými destruktivními informacemi, které na nás dennodenně doléhají a my jsme toho tak plní, že už o ničem jiném ani nemluvíme.

O čem jsme vlastně mluvili předtím, když toto velké téma ještě nebylo na světě? O životě, ale trochu jinak. Také jsme se na něco těšili, ale teď jsme jako ti Karafiátovi Broučci, zase nevíme, jestli všichni „přežijeme zimu“. Co za tím vším je? Nekontrolovaně náhlý konec lidských životů? Strach z neznámého? Ale vždyť strach ze smrti, z nemoci se nenápadně přesouvá na strach z toho, co bude nebo spíš nebude. Nabourání celosvětového ekonomického systému jen ukazuje jak jsme po všech stranách křehcí. A tématu smrti jsme se vždycky raději šikovně vyhýbali, vytvořili jsme si prazvláštní imunitu, že když smrt vytlačíme někam do ústraní, tak nebude zcela úplně přirozenou součástí našich tak povrchně skvělých životů. V církvi se ale takových témat, jako je například

smrt, nebojíme. No vždyť taky ona ani ta církev není dnes vůbec populární. Připomíná témata, o kterých se lidé moc bavit nechtějí, protože nejsou jednoduchá, nutí nás zamýšlet se nad pravým smyslem bytí a vedou nás na spirituální úroveň lidského prožívání. Díky tomu nalézáme Boha, který se nám nikdy nepředstaví zcela hmotně, ale prostřednictvím našich vztahů. Takového skrytého Boha ale lidé většinou objevovat nechtějí. Nechce se jim jít z povrchu do hloubky. Hledat hlubší smysl třeba i tady v té prapodivné době.

Je před námi opět adventní čas. Čas, který je specifický zvláštním očekáváním. Advent není pokažený tím, že nemůžeme na žádný koncert, večírek, ekumenickou bohoslužbu. Zajet si třeba do Vídně na trhy a nasávat komerční atmosféru. Advent si pokazíme, když se přestaneme těšit. Těšit se z obyčejně krásných věcí. Když se přestaneme těšit ze setkání, z blízkosti druhého člověka. Advent si pokazíme, když u nás budou převládat destruktivní myšlenky a témata, lidská zloba a našťvanost. Advent pro nás přestane být příchodem dobré zprávy, kterou je, že Bůh se do tohoto světa také narodil a tedy je potřeba s ním počítat. Nezapomínat, že nad tím vším lidským, co ani nemáme ve své moci, je to Boží, které má svůj smysl a řád. Advent není jen Boží přícházení ke mně, ale také mé přicházení k Bohu.

MODLITBA NEJEN DO ADVENTU...

Kde jsi Bože, když jsem daleko? Hledám tě za úsvitu... lze tě spatřit, když pro nás připravuješ nové ráno... tmu noci pohlcuje světlo dne, vše se probouzí s novou energií a silou. Jak to všechno funguje, jaká je v tom naděje, že do tmy pronikne zase světlo a já mohu s dalším ránem počítat, těšit se na něj...

ale dny bez tebe mohou být i naprosto prázdné, neuvědomělé toho všeho co nás každý den obklopuje. Jsi láska Bože, jsi radost v dětských očích. Jsi za každým dobrým slovem, jsi za každým pohlazením, jsi v každé květině, jsi v přírodě, ano i tam tě poznávám... je to tvoje dílo, ne moje. Jsi i u nás doma, když s tebou počítáme u stolu a děkujeme za pokrm tvůj, jsi i na lůžku, když jdeme večer spát, jsi v naší modlitbě. Jsi náš odpočinek, dodáváš novou sílu do každého dalšího dne. Jsi i na ulici, kontroluješ naše kroky, jsi s námi v autě, když cestujeme a vracíme se domů bez úrazu. Jsi v našich vztazích, chceš, abychom se měli rádi. Jsi v každé podané ruce, úsměvu, pozdravu. Jsi s námi i v obchodě, děláme si radost nejen tím, co potřebujeme, ale i tím, co nepotřebujeme. Jsi s námi, když jsme zdraví a nic nám nechybí. Jsi s námi i v nemoci, když se cítíme sami a slabí. Jsi tady Bože, jen my tě ve světě kolem nás málo vidíme. Náš zrak se dívá jen letmo na tento svět a nevnímá hloubku tvého stvoření, krásu věcí vnitřních. Dej nám Bože oči, které tě budou vidět ve všech krásách života. Dej nám citlivost pro rozlišení. Dej nám sílu žít hluboce duchovně i tělesně, abychom o žádný z těch tvých darů a nových dnů zbytečně nepřicházeli.

Amen.

P. L.

ADVENT V KOSTELE

Současná situace nám moc nedovoluje plánovat společné chvíle. Bohoslužby se ale konají každou neděli. V adventní a vánoční době bude **změna času bohoslužeb z 8.30 hodin na 10.00 hodin**. Bohoslužby jsou zatím v nově postavené přístavbě, protože v kostele je lešení. Je ale pravděpodobné, že na Vánoce už budeme opět v kostele, protože práce v interiéru kostela se dokončují. V tomto případě by byla ještě svolána brigáda na úklid a přípravu kostela.

Ve středu 1. prosince v 17 hodin v přístavbě kostela budeme v rámci komunitního centra **péct perníčky**. Přijďte! Budeme si povídat, péct perníčky, něco tvořit, poslouchat písničky, vonět k cukroví a ochutnávat.

Ve středu 29. prosince od 17 hodin jsme si naplánovali **promítání filmu** ve štítu přístavby. Opět jste srdečně zváni, tato aktivita je rovněž v rámci komunitního centra, které postupně při našem sboru vzniká.

Oficiální zahájení komunitního centra bude na jaře 2022.

ZE STARŠOVSTVA A REKONSTRUKCE KOSTELA

Staršovstvo se schází pravidelně každý měsíc. Příští schůze staršovstva bude ve středu 8. prosince v 17 hodin v přístavbě kostela.

Během příštího roku bude přebírat účetnictví sboru a pokladnu od sestry Evy Šturalové s. Lenka Prokešová.

V lednu proběhne nová volba farářky Pavlíny Lukášové na dva roky – do února 2024.

Během tohoto roku se sice nepodařilo vše jak jsme si původně plánovali, ale to se v současné době děje běžně. Nepodařilo se upravit všechny venkovní fasády. Těsně před dokončením je pouze východní strana. Ale je ošetřena šindelová střecha kostela, je zbouraný již nefunkční komín na kostele. Uvnitř kostela je nová elektroinstalace, osvětlení, nové sanační omítky do výše oken, je vymalováno a zrestaurovány původní nápisy, které se před nedávnem objevily.

V příštím roce je v plánu dokončení ozvučení kostela, restaurátorské práce v interiéru. A venkovní fasádní omítky ze dvou zbývajících stran kostela. Zednické práce pro nás stále dělá rožnovská firma RADEKOV, která stavěla přístavbu kostela. Za tuto stálost jsme v současnosti opravdu vděční.

Přístavba kostela je plně vybavena a již slouží svému účelu.

Evropská dotace (z níž byla převážně postavena přístavba) je již vyúčtována a zavazuje nás k minimálně pětileté činnosti komunitního centra. Na nátěr střechy přispělo Ministerstvo kultury 70 tis. Současné práce na kostele jsou převážně hrazeny z daru německé církve prostřednictvím Synodní rady ČCE. Náš farní sbor v současné době splácí půjčku Jeronýmově jednotě 1,5 mil korun – tj. 300 tis. ročně (letos byla odeslána první splátka). Staršovstvo děkuje všem za finanční podporu, které si za současné situace mimořádně vážíme!

ADRESA SBORU A WEBOVÝCH STRÁNEK

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice

Číslo účtu: **190 304 741 / 0300**

telefon farářky sboru Pavlíny Lukášové

Fara - tel. 581 603 537, mob. 604 813 291

<https://ccehranice.estranky.cz/>

www.e-cirkev.cz